

"For hvor jeres skat er, dér vil også jeres hjerte være" (Luk. 12, 34)

Vi finder disse Jesu ord hos evangelisten Lukas. Jesus er på vej til Jerusalem med sine disciple, på vej til påsken, til både død og opstandelse. På vejen henvender han sig til dem og kalder dem 'lille flok'¹. Han betror dem alt hvad han gemmer i hjerte og sjæl: bl.a. at tage afstand fra jordiske goder, at have tillid til Faderens forsyn, at have en indre årvågenhed og en levende forventning om Guds rige.

I de foregående vers opfordrer Jesus dem til at give slip på alt, selv på deres eget liv, og til ikke at bekymre sig om materielle behov, for Faderen ved, hvad de har brug for. Han indbyder dem til i stedet at søge Guds rige og opfordrer dem til at 'samle sig en sikker skat i himlen'.² Hermed opfordrer Jesus os bestemt ikke til at være passive over for jordiske ting eller til at være uansvarlige i vort arbejde. Hans hensigt er at fjerne vores frygt, rastløshed og ængstelse.

"For hvor jeres skat er, dér vil også jeres hjerte være"

'Hjertet' betyder her menneskets centrum: der hvor alt samles, der hvor det vi oplever giver mening. Det er sandhedens sted, hvor man ikke kan snyde eller skjule sig selv. Det indikerer normalt de ægte intentioner, hvad et menneske virkelig tænker, tror og ønsker. 'Skatten' er det, der har størst værdi for os og derfor er vores første prioritet, det vi tror, giver sikkerhed i nutiden og fremtiden.

Pave Frans bekræfter: 'I dag kan alt købes og betales, og det ser ud til, at menneskets værdi afhænger af ting, der opnås ved pengenes magt. Vi drives udelukkende af at samle, forbruge og underholde os selv, og er dermed fanget i et nedværdigende system, der ikke tillader os at se ud over vores umiddelbare behov.'³ Men i dybet af menneskets sjæl er en søgen efter den sande lykke, som ikke skuffer, og som ikke kan tilfredsstilles af materielle goder.

Chiara Lubich skrev: 'Ja, dér er det, du leder efter: I dit hjerte er der et uendeligt og udødeligt ønske; et håb, der ikke dør; en tro, der bryder gennem dødens mørke og er lys for dem, der tror. Det er ikke for intet, at du håber, at du tror! Det er ikke for intet! Du håber, du tror for at kunne elske.'⁴

"For hvor jeres skat er, dér vil også jeres hjerte være"

Disse ord inviterer os til at foretage en samvittighedsransagelse: Hvad er min skat, hvad er det, der betyder mest for mig? Der kan være forskellige svar på dette spørgsmål, f.eks. økonomisk status, men også berømmelse, succes og magt. Erfaringen lærer os, at det er nødvendigt konstant at placere os selv i det sande liv, det liv, der ikke forgår, den evangeliske kærligheds radikale og krævende liv:

"Det er ikke nok for en kristen at være god, barmhjertig, ydmyg, mild og tålmodig. En kristen skal give kærlighed til alle sine brødre og søstre, som Jesus lærte os. Faktisk betyder kærlighed ikke *viljen* til at give sit liv, men i sandhed at give sit liv."⁵

Hvert medmenneske vi møder i løbet af dagen (i vores familie, på arbejdet, overalt), bør vi elske med denne målestok. Gør vi det, tænker vi ikke på os selv, men på andre, og kryber – så at sige – ind under andres hud. Og så oplever vi ægte frihed.

Augusto Parody Reyes og Livets ord teamet

¹ Luk. 12,32.

² Luk. 12,33.

³ Se Pave Frans *DILEXIT NOS* n° 218.

⁴ Se Chiara Lubich, fra *Lettere dei primi tempi, juni 1944*, Città Nuova Editrice 2010, s. 49

⁵ Se Chiara Lubich, *Carissimi*, Nieuwkuijk 2006, 6.12.1984

"For hvor jeres skat er, dér vil også jeres hjerte være" (Luk. 12, 34)

Vi finder disse Jesu ord hos evangelisten Lukas. Jesus er på vej til Jerusalem med sine disciple, på vej til påsken, til både død og opstandelse. På vejen henvender han sig til dem og kalder dem 'lille flok'¹. Han betror dem alt hvad han gemmer i hjerte og sjæl: bl.a. at tage afstand fra jordiske goder, at have tillid til Faderens forsyn, at have en indre årvågenhed og en levende forventning om Guds rige.

I de foregående vers opfordrer Jesus dem til at give slip på alt, selv på deres eget liv, og til ikke at bekymre sig om materielle behov, for Faderen ved, hvad de har brug for. Han indbyder dem til i stedet at søge Guds rige og opfordrer dem til at 'samle sig en sikker skat i himlen'.² Hermed opfordrer Jesus os bestemt ikke til at være passive over for jordiske ting eller til at være uansvarlige i vort arbejde. Hans hensigt er at fjerne vores frygt, rastløshed og ængstelse.

"For hvor jeres skat er, dér vil også jeres hjerte være"

'Hjertet' betyder her menneskets centrum: der hvor alt samles, der hvor det vi oplever giver mening. Det er sandhedens sted, hvor man ikke kan snyde eller skjule sig selv. Det indikerer normalt de ægte intentioner, hvad et menneske virkelig tænker, tror og ønsker. 'Skatten' er det, der har størst værdi for os og derfor er vores første prioritet, det vi tror, giver sikkerhed i nutiden og fremtiden.

Pave Frans bekræfter: 'I dag kan alt købes og betales, og det ser ud til, at menneskets værdi afhænger af ting, der opnås ved pengenes magt. Vi drives udelukkende af at samle, forbruge og underholde os selv, og er dermed fanget i et nedværdigende system, der ikke tillader os at se ud over vores umiddelbare behov.'³ Men i dybet af menneskets sjæl er en søgen efter den sande lykke, som ikke skuffer, og som ikke kan tilfredsstilles af materielle goder.

Chiara Lubich skrev: 'Ja, dér er det, du leder efter: I dit hjerte er der et uendeligt og udødeligt ønske; et håb, der ikke dør; en tro, der bryder gennem dødens mørke og er lys for dem, der tror. Det er ikke for intet, at du håber, at du tror! Det er ikke for intet! Du håber, du tror for at kunne elske.'⁴

"For hvor jeres skat er, dér vil også jeres hjerte være"

Disse ord inviterer os til at foretage en samvittighedsransagelse: Hvad er min skat, hvad er det, der betyder mest for mig? Der kan være forskellige svar på dette spørgsmål, f.eks. økonomisk status, men også berømmelse, succes og magt. Erfaringen lærer os, at det er nødvendigt konstant at placere os selv i det sande liv, det liv, der ikke forgår, den evangeliske kærligheds radikale og krævende liv:

"Det er ikke nok for en kristen at være god, barmhjertig, ydmyg, mild og tålmodig. En kristen skal give kærlighed til alle sine brødre og søstre, som Jesus lærte os. Faktisk betyder kærlighed ikke *viljen* til at give sit liv, men i sandhed at give sit liv."⁵

Hvert medmenneske vi møder i løbet af dagen (i vores familie, på arbejdet, overalt), bør vi elske med denne målestok. Gør vi det, tænker vi ikke på os selv, men på andre, og kryber – så at sige – ind under andres hud. Og så oplever vi ægte frihed.

Augusto Parody Reyes og Livets ord teamet

¹ Luk. 12,32.

² Luk. 12,33.

³ Se Pave Frans *DILEXIT NOS* n° 218.

⁴ Se Chiara Lubich, fra *Lettere dei primi tempi, juni 1944*, Città Nuova Editrice 2010, s. 49

⁵ Se Chiara Lubich, *Carissimi*, Nieuwkuijk 2006, 6.12.1984